

Sygn. akt VU 492/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 lutego 2017 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSO Urszula Sipińska-Sęk

Protokolant st. sekr. sądowy Zofia Aleksandrowicz

po rozpoznaniu w dniu 16 lutego 2017 roku w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie

sprawy z wniosku W. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o wysokość emerytury górniczej

na skutek odwołania W. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 13 kwietnia 2016 r. sygn. (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VU 492/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 13 kwietnia 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. przyznał wnioskodawcy W. M. prawo do emerytury od dnia 1 marca 2016 roku, tj. od dnia złożenia wniosku, zawieszając jej wypłatę z uwagi na kontynuację zatrudnienia przez wnioskodawcę. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury organ rentowy przyjął wynagrodzenie, które stanowiło podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury wynosił 266,97%. Do ustalenia wysokości emerytury Zakład uwzględnił 30 lat i 4 miesiące okresów składkowych oraz 4 lata i 9 miesięcy okresów nieskładkowych. Organ rentowy zastosował przelicznik 1,2 do okresu zatrudnienia wnioskodawcy na stanowisku sztygara zmianowego oddziału wydobywczego od dnia 26 stycznia 1983 r do dnia 19 września 1985 roku (31 miesięcy x 1,2 = 37,2 miesięcy). Wysokość świadczenia została ustalona na kwotę 4.852,18 zł.

W dniu 30 maja 2016 roku pełnomocnik wnioskodawcy W. M. złożył odwołanie od tej decyzji, wnosząc o jej zmianę i przyznanie wnioskodawcy prawa do zastosowania przelicznika 1,2 do wysokości emerytury górniczej za okres pracy na stanowisku dyspozytor zmianowego ruchu zakładu górniczego oraz o zasądzenie od strony pozwanej na rzecz ubezpieczonego kosztów zastępstwa procesowego według obowiązujących stawek.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o oddalenie odwołania, podnosząc że ubezpieczony nie udowodnił, aby wykonywał w spornym okresie pracę w pełnym wymiarze godzin na polach górniczych.

Na rozprawie w dniu 17 listopada 2016 roku pełnomocnik wnioskodawcy sprecyzował odwołanie wnosząc o zaliczenie do wysokości emerytury w wymiarze 1,2 okresów od dnia 1 marca 1988 roku do dnia 28 lutego 1999 roku oraz od dnia 12 lipca 2004 roku do dnia wydania zaskarżonej decyzji tj. 13 kwietnia 2016 roku.

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych ustalił co następuje:

W. M., urodzony w dniu (...), wystąpił w dniu 30 marca 2016 roku z wnioskiem o przyznanie prawa do emerytury górniczej. Wnioskodawca nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

(dowód: wniosek o emeryturę k. 64-67 w aktach ZUS)

Organ rentowy przy ustalaniu wysokości emerytury górniczej zastosował przelicznik 1,2 do okresu zatrudnienia wnioskodawcy od dnia 26 stycznia 1983 r do dnia 19 września 1985 roku na stanowisku sztygara zmianowego oddziału wydobywczego.

(dowód: decyzja o przyznaniu emerytury z dnia 13 kwietnia 2016 roku, . 77 akt ZUS, odpowiedź na odwołanie, k. 8-9 akt sprawy)

W okresie od dnia 8 czerwca 1982 roku do nadal W. M. jest zatrudniony na podstawie umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy w (...) w R., obecnie (...) S.A. Oddział (...) z siedzibą w R..

(dowód: umowa o pracę z dnia 8 czerwca 1982 roku, k. 4 akt osobowych, świadectwo wykonywania pracy górniczej, k. 41 akt rentowych)

Wnioskodawca pracując w (...) B. był zatrudniony na stanowisku :

- od dnia 8 czerwca 1982 roku do dnia 8 września 1982 roku stażysty na oddziale (...),
- od dnia 9 września 1982 roku do dnia 19 września 1985 roku sztygara zmianowego w oddziale wydobywania węgla (...),
- od dnia 26 sierpnia 1986 roku do dnia 28 lutego 1988 roku specjalisty technicznego w dziale dokumentacji i projektowania,
- od dnia 1 marca 1988 roku do dnia 28 lutego 1999 roku starszego dyspozytora w dziale (...),
- od dnia 1 marca 1999 roku do dnia 11 lipca 2004 rok kierownika działu specjalistów na oddziale (...),
- od dnia 11 lipca 2004 roku do chwili obecnej starszego dyspozytora ruchu kopalni w (...).

(dowód: karta obiegowa, k. 3, 19, 26, 30, 60, 84, 88 akt osobowych, angaż, k. 6 akt osobowych, zawiadomienie o przyjęciu do pracy, k. 24, 29 akt osobowych, informacja o przeniesieniu , k. 59 akt osobowych, wypowiedzenie umowy o pracę, k. 86 akt osobowych, świadectwo pracy, k. 41 akt rentowych)

Dnia 15 czerwca 1983 roku skarżący został zatwierdzony przez Okręgowy Urząd Górniczy w C. w charakterze osoby średniego dozoru ruchu w specjalności technicznej górniczej w zakładach górniczych.

(dowód: zatwierdzenie (...), k. 13 akt osobowych)

W okresie od dnia 20 września 1985 roku do dnia 28 lipca 1986 roku wnioskodawca odbywał zasadniczą służbę wojskową.

(dowód: książeczka wojskowa, k. 17-18 akt rentowych)

Dnia 3 maja 1988 roku wnioskodawca został zatwierdzony przez Okręgowy Urząd Górniczy w C. w charakterze osoby wyższego dozoru ruchu w specjalności technicznej górniczej w zakładach górniczych.

(dowód: zatwierdzenie (...), k. 32-33 akt osobowych)

Dnia 12 maja 2006 roku Dyrektor Urzędu Górniczego w K. stwierdził, że W. M. posiada kwalifikacje do zatrudnienia na stanowisku kierownika ruchu zakładu górniczego w zakładach górniczych odkrywkowych.

(dowód: świadectwo, k. 96 akt osobowych)

Powołana przez pracodawcę wnioskodawcy Komisja Weryfikacyjna na posiedzeniu w dniu 29 listopada 2007 oraz w dniu 5 grudnia 2007 roku określiła, że wnioskodawca w okresach od dnia 26 sierpnia 1986 roku do dnia 28 lutego 1988 roku pracował na stanowisku specjalisty technicznego na oddziale PP, od dnia 1 marca 1988 roku do 28 lutego 1999 roku na stanowisku starszego dyspozytora ruchu wymienionym w literze C pkt 6 załącznika do Zarządzenia nr 9 Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 23 grudnia 1994 roku w sprawie określenia kierownictwa ruchu i dozoru ruchu pod ziemią, w kopalniach siarki i kopalniach węgla brunatnego, od dnia 1 marca 1999 roku do dnia 11 lipca 2004 roku jako Kierownik D. na oddziale (...), wymienionym w literze A pkt 7 powołanego wyżej załącznika oraz od dnia 12 lipca 2004 roku do chwili obecnej jako starszy dyspozytor ruchu, wymienionym w literze C pkt 6 w/w załącznika.

(dowód: protokół z posiedzenia Komisji weryfikacyjnej z 29 listopada 2007 roku, akta osobowe, protokół z posiedzenia Komisji weryfikacyjnej z 5 grudnia 2007 roku, akta osobowe)

W charakterystyce stanowisk pracy z dnia 23 lutego 2017 roku pracodawca wskazał, że wnioskodawca w okresach od dnia 1 marca 1988 roku do dnia 28 lutego 1999 roku oraz od dnia 12 lipca 2004 roku do dnia 28 lutego 2008 roku pracował na stanowisku starszego dyspozytora ruchu kopalni, natomiast w okresie od dnia 1 marca 2008 roku do chwili obecnej na stanowisku starszego dyspozytora ruchu zakładu górniczego w Centrum Kierowania Ruchem (...) B..

Do podstawowych obowiązków i czynności wnioskodawcy w powyższym okresie należało:

- w godzinach od 6:50 do 7:00, od 14:50 do 15:00, od 22:50 do 7:00 przyjęcie zmiany od dyspozytora przekazującego,
- w godzinach 7:00 do 15:00, 15:23 i 23:7:00 wykonywanie obowiązków dyspozytora Centrum Kierowania Ruchem polegających na prowadzeniu ruchu Zakładu (...), a w szczególności na:
 - wydawaniu, przekazywaniu poleceń dotyczących uruchamiania zatrzymywania i zabezpieczenia urządzeń wydobywczych Kopalni,
 - prowadzeniu ruchu przenośników taśmowych, zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami i instrukcjami, zabezpieczenie przenośników przed uruchomieniem i dopuszczenie pracowników do pracy na tych przenośnikach,
 - bieżącym sterowaniu jakością i ilością podawanego węgla do elektrowni,
 - przyjmowaniu meldunków o zakłóceniach ruchowych, rozwiązywaniu problemów, stosownie do posiadanych uprawnień i kompetencji lub przekazywanie sprawy odpowiednim służbom utrzymania ruchu,
 - bieżąca znajomość sytuacji ruchowej, technologicznej, geologicznej na nadzorowanych obiektach : koparkach, zwałowarkach i przenośnikach, kontrola pracy koparek i zwałowarek.

Do zaewidencjonowania dniówki na odkrywce pracownik musi przepracować na odkrywce co najmniej 4 godziny dziennie.

(dowód: charakterystyka stanowiska pracy k. 37 akt ZUS)

Pracodawca (...) B. od marca 1989 ewidencjonował dniówki przepracowane przez skarżącego na odkrywce. Zgodnie z ewidencją wnioskodawca na odkrywce pracował:

- w okresie od kwietnia 1989 roku do lutego 1991 roku w wymiarze od 7 do 24 dniówek miesięcznie,

- w okresie od lipca 2004 roku do kwietnia 2016 roku w wymiarze od 1 do 5 dniówek miesięcznie.

W okresie od marca 1991 roku do czerwca 2004 roku skarżący nie przepracował żadnej dniówki na odkrywce.

(dowód: ewidencja dniówek przepracowanych na odkrywce, k. 14 akt sprawy)

W okresie od dnia 1 marca 1988 roku do dnia 28 lutego 1999 roku oraz od dnia od dnia 12 lipca 2004 do dnia 13 kwietnia 2016 wnioskodawca pracował w (...) B. na stanowisku dyspozytora ruchu w (...).

Do podstawowych obowiązków skarżącego należało kierowanie procesem wydobywania na odkrywce w układzie (...) (koparka-taśmociąg-zwałowarka). Wnioskodawca pracował w budynku (...) skąd wydawał polecenia pracownikom dozoru ruchu oddziałów górniczych i pomocniczych, operatorom koparek zwałowarek i pracownikom pracującym przy przenośnikach, utrzymywał kontakt radiowy z dozorem ruchu. W przypadku wystąpienia ryzyka zagrożenia na terenie okrywki wnioskodawca wysyłał na odkrywkę odpowiednie służby w celu wyeliminowania zagrożenia. Skarżący zajmował się organizacją dostarczania węgla do elektrowni o właściwych parametrach, zabezpieczaniem przenośników taśmowych, ustalaniem odpowiednich wydajności dla maszyn podstawowych w celu właściwego uśrednienia ich wydajności oraz współpracą z służbami elektrowni w celu dostarczenia właściwego węgla.

Kilka razy w miesiącu wnioskodawca pracował na odkrywce, poza budynkiem (...), gdzie zapoznawał się z aktualną sytuacją ruchu oraz usytuowaniem maszyn na odkrywce. Wówczas przebywał na odkrywce około 6 godzin dziennie. Pracodawca odnotowywał dniówki przepracowane przez skarżącego na odkrywce

(dowód: zeznania świadka W. H. na rozprawie w dniu 17 listopada 2016 roku od minuty 3:57 do minuty 17:17, protokół z rozprawy, k.22-23v akt sprawy, zeznania świadka M. K. na rozprawie w dniu 17 listopada 2016 roku od minuty 17:17 do minuty 26:07 , protokół z rozprawy, k.22-23v akt sprawy, zeznania świadka A. W. na rozprawie w dniu 16 lutego 2017 roku od minuty 2:15 do minuty 11:24, protokół z rozprawy, k.33-34 akt sprawy, zeznania wnioskodawcy na rozprawie w dniu 16 lutego 2017 roku od minuty 11:24 do minuty 17:45, protokół z rozprawy, k.33-34 akt sprawy, wykaz dniówek przepracowanych na odkrywce, k. 14 akt sprawy)

W dniu 24 stycznia 2011 roku pracodawca wystawił wnioskodawcy świadectwo wykonywania pracy górniczej, w którym wskazał, że w okresie zatrudnienia stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał on pracę górniczą:

- od dnia 26 stycznia 1983 roku do dnia 19 września 1985 roku na stanowisku sztygara zmianowego oddziału wydobywczego tj. na stanowisku określonym w Zarządzeniu nr 9 MPiH z dnia 23 grudnia 1994 roku w Załączniku nr 3, litera C, poz. 2,

- od dnia 1 marca 1988 roku do 28 lutego 1999 roku na stanowisku dyspozytora zmianowego ruchu zakładu górniczego tj. na stanowisku określonym w Zarządzeniu nr 9 MPiH z dnia 23 grudnia 1994 roku w Załączniku nr 3, litera C, poz. 6,

- od dnia 12 lipca 2004 roku do nadal na stanowisku dyspozytora zmianowego ruchu zakładu górniczego tj. na stanowisku określonym w Zarządzeniu nr 9 MPiH z dnia 23 grudnia 1994 roku w Załączniku nr 3, litera C, poz. 6.

(dowód: świadectwo wykonywania pracy górniczej k. 41 w aktach ZUS)

Sąd Okręgowy dokonał oceny dowodów i zważył co następuje :

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 51 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz. U. z 2016 r. poz. 887) przy ustalaniu wysokości emerytur górniczych stosuje się następujące przeliczniki:

1) 1,5 za każdy rok pracy górniczej wykonywanej pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy;

2) 1,8 za każdy rok pracy, o której mowa w art. 50d;

3) 1,4 za każdy rok pracy w pełnym wymiarze czasu pracy, o której mowa w art. 50c ust. 1 pkt 1-3 i 5-9, wykonywanej częściowo na powierzchni i częściowo pod ziemią;

4) **1,2 za każdy rok pracy, o której mowa w art. 50c ust. 1 pkt 4 i 5, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na odkrywce** w kopalniach siarki i węgla brunatnego, w kopalniach otworowych siarki oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla kopalń siarki i węgla brunatnego.

W świetle art. 50 c ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 887), za pracę górniczą uważa się m.in. pracę w kopalniach siarki i węgla brunatnego oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach, o których mowa w pkt 4, na stanowiskach dozoru ruchu oraz kierownictwa ruchu kopalń określonych w drodze rozporządzenia wydanego przez ministra właściwego do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa i ministrem właściwym do spraw zabezpieczenia społecznego.

Wykaz stanowisk uprawniających do zaliczenia pracy górniczej z zastosowaniem przelicznika 1,2 – zgodnie z delegacją ustawową – powinien wynikać z rozporządzenia wydanego przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki i ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa. Ponieważ takie rozporządzenie nie zostało wydane, aktem prawnym obowiązującym w tym zakresie jest zarządzenie Nr 9 Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 23 grudnia 1994 roku w sprawie określenia stanowisk kierownictwa ruchu i dozoru ruchu pod ziemią, w kopalniach siarki i węgla brunatnego, na których zatrudnienie uważa się za pracę górniczą (Dz.U. MG 1995 r. nr 1 poz. 4).

W myśl wykazu C poz. 6 załącznika nr 3 do wyżej wymienionego zarządzenia przelicznik 1,2 należy zastosować w przypadku zatrudnienia osoby średniego dozoru ruchu zakładu górniczego na stanowisku dyspozytora zmianowego ruchu zakładu górniczego.

Gramatyczna wykładnia cytowanego art. 51 ust. 1 pkt 4 ustawy prowadzi do wniosku, iż przewidziany w nim przelicznik 1,2 znajduje zastosowanie, przy ustalaniu wysokości górniczej emerytury, **jedynie do okresów pracy górniczej** w kopalni węgla brunatnego i kopalni siarki oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących dla tych kopalń roboty górnicze na określonych we wspomnianym zarządzeniu Nr 9 Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 23 grudnia 1994r. stanowiskach dozoru ruchu oraz kierownictwa takich zakładów, **wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na odkrywce**.

Nie budzi wątpliwości, że z uwagi na specyfikę kopalni węgla brunatnego, praca zatrudnionych w niej pracowników wykonywana jest zarówno na terenie odkrywki, czyli w miejscu zdejmowania nadkładu i złoża oraz jego ładowania i przewożenia, jak również poza tym terenem, co oznacza, iż "odkrywka", nie jest pojęciem tożsamym z „kopalnią węgla brunatnego”. Gdyby zatem wolą ustawodawcy było przyznanie uprawnienia do zastosowania przedmiotowego przelicznika 1,2 wszystkim pracownikom zatrudnionym w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowiskach dozoru ruchu oraz kierownictwa ruchu kopalni węgla brunatnego, zbędnym byłoby użycie w omawianym przepisie zwrotu "na odkrywce". Posłużenie się nim powoduje, że możliwość zastosowania przelicznika 1,2 dotyczy wyłącznie pracowników, którzy stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonują pracę na odkrywce. Oznacza to, że możliwość przyjęcia omawianego przelicznika uzależniona jest wyłącznie od miejsca wykonywania pracy (na odkrywce), a nie od miejsca zatrudnienia w kopalni odkrywkowej (tak wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 8 października 2013 roku, sygn. akt III AUa 2034/12, wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach - III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 29 stycznia 2015 r. III AUa 266/14).

Celem stwierdzenia, czy wnioskodawcy przysługuje uprawnienie do zastosowania przy obliczaniu wysokości emerytury przelicznika 1,2 należało zatem ustalić, czy skarżący świadczył pracę stale i w pełnym wymiarze czasu pracy

na odkrywce. Z brzmienia cytowanego zarządzenia wynika bowiem, że do zajmowanego przez skarżącego stanowiska dyspozytora zmianowego ruchu zakładu górniczego należy stosować przelicznik 1,2.

Ustaleń w zakresie rodzaju prac wykonywanych w spornych okresach przez wnioskodawcę Sąd dokonał na podstawie jasnych, spójnych i logicznych zeznań świadków, którzy w spornych okresach pracowali z wnioskodawcą, wobec czego mieli bezpośrednią wiedzę nie tylko na temat zakresu obowiązków skarżącego, ale także miejsca ich wykonywania, jak również na podstawie dokumentacji znajdującej się w aktach osobowych wnioskodawcy oraz aktach sprawy.

Sąd ustalił, że w spornym okresie zatrudnienia w (...) B. od dnia 1 marca 1988 roku do dnia 28 lutego 1999 roku oraz od dnia 12 lipca 2004 roku do 13 kwietnia 2016 roku wnioskodawca zajmował stanowisko dyspozytora zmianowego ruchu zakładu górniczego w (...). W ramach świadczonej pracy wnioskodawca kierował procesem wydobywania na odkrywce. Do jego obowiązków należało wydawanie poleceń pracownikom dozoru ruchu oddziałów górniczych i pomocniczych, operatorom koparek zwałowarek i pracownikom pracującym przy przenośnikach, utrzymywanie kontaktu radiowego z dozorem ruchu, a w przypadku wystąpienia ryzyka zagrożenia na terenie okrywki, wysyłanie odpowiednich służb w celu wyeliminowania zagrożenia. Skarżący zajmował się też organizacją dostarczania węgla do elektrowni o właściwych parametrach, zabezpieczaniem przenośników taśmowych, ustalaniem odpowiednich wydajności dla maszyn podstawowych w celu właściwego uśrednienia ich wydajności oraz współpracą z służbami elektrowni w celu dostarczenia właściwego węgla. Wnioskodawca pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w budynku (...) usytuowanym na terenie zakładu górniczego. Skarżący poza budynkiem (...) na odkrywce – jak wynika z zeznań świadków - pracował sporadycznie, co najwyżej kilka razy w miesiącu. Na odkrywce zapoznawał się z aktualną sytuacją ruchu oraz usytuowaniem maszyn. Potwierdza to pośrednio także liczba odnotowanych przez pracodawcę dni przepracowanych przez skarżącego na odkrywce za sporny okres. I tak w okresie od marca 1991 roku do czerwca 2004 roku wnioskodawca w ogóle nie miał odnotowanej żadnej dniówki pracy na odkrywce, a w okresie od lipca 2004 roku do kwietnia 2016 roku tych dniówek było zaledwie od 1 do 5 miesięcznie. Największa liczba dniówek przepracowanych na odkrywce przypada na okres od kwietnia 1989 roku do lutego 1991 roku i wynosiła od 7 do 24 dniówek miesięcznie, ale takich miesięcy było tylko 23 (k.14 akt sprawy). Dodatkowo należy podnieść, że nawet odnotowane przez pracodawcę dni pracy skarżącego na odkrywce, nie są miarodajne do ustalenia, że wówczas wnioskodawca pracował na odkrywce stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Należy przypomnieć, że dla odnotowania dniówki pracy na odkrywce wystarczało przepracowanie czterech godzin. Z zeznań świadków wynika, że jak już wnioskodawca pracował na odkrywce to spędzał tam 6 godzin. Praca w wymiarze sześciu godzin na odkrywce, nie jest pracą w pełnym wymiarze czasu pracy, gdyż skarżącego obowiązywał nie 6-godzinny lecz 8 godzinny dzień pracy, co wynika z jego akt osobowych.

Wobec powyższego Sąd uznał, że wnioskodawca nie wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na odkrywce jak wymaga tego art. 51 ust. 1 pkt 4 ustawy emerytalnej. Czynności pracownicze, które świadczył ubezpieczony były wykonywane w budynku (...), który znajdował się niewątpliwie na terenie zakładu górniczego (kopalni), ale nie na odkrywce. Z całą pewnością praca skarżącego jako dyspozytora pozostawała w ścisłym związku z odkrywką poprzez system komputerowy i sygnały docierające z urzędzeń do dyspozytorni oraz wydawanie dyspozycji drogą radiową i telefoniczną, ale nie odbywała się na odkrywce stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Tymczasem przeliczniki górnicze przy ustalaniu wysokości emerytury stosownie do treści art. 51 ust. 1 pkt stosuje się tylko do tych prac górniczych, o których mowa w art. 50 c pkt 4 i 5 ustawy, które są wykonywane stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Warunek wykonywania prac górniczych co najmniej w połowie wymiaru czasu pracy zgodnie z art. 50 b ustawy jest wystarczający jedynie przy ustalaniu stażu górniczego. Do ustalenia zatem prawa do emerytury wystarczające jest, aby praca górnicza, tj. praca o której mowa w art. 50 c i równorzędna była wykonywana co najmniej połowę wymiaru czasu pracy. Zgodnie natomiast z art. 50 d ust. 1 przy ustalaniu wysokości emerytury górniczej przeliczniki górnicze stosuje się wyłącznie do pracy górniczej wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Reasumując wnioskodawcy nie przysługuje prawo do zastosowania przelicznika 1,2 do obliczenia wysokości emerytury za sporny okres pracy od dnia 1 marca 1988 roku do dnia 28 lutego 1999 roku oraz od dnia 12 lipca 2004

roku do dnia 13 kwietnia 2016 roku, gdyż nie wykonywał pracy górniczej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na odkrywce.

Z tych też względów, Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, uznał odwołanie za uzasadnione i na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji.